

תת"ע 3934/03/17 - מדינת ישראל נגד ח'ליל סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3934-03-17 מדינת ישראל נ' ח'ליל סרחאן
תיק חיצוני: 90507383082

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ח'ליל סרחאן

החלטה

בפני בקשה להישפט באחור ביחס לדוח תנועה אשר נשלח למבקש באמצעות דואר רשום וחזר עם ציון דבר דואר ש"לא נדרש".

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

עילות ביטול פס"ד שניתן בהעדר כפי שהגדירן בית המשפט העליון, תקפות ורלוונטיות גם למבחנים לבקשה לפי סעיף 230 בחסד"פ.

המבקש בבקשה זו קיבל הודעה על קיומו של הדוח ובחר שלא לקבל לידי הודעה זו. המדובר על פי חוק במסירה כדין.

ביחס לטענה השנייה, הרי שאין בקבלת פסק דין כזה או אחר בבית משפט השלום לתעבורה בעכו כדי להשפיע על מצבה המשפטי של עבירה אשר הפכה למעשה לחלוטה כתוצאה מהרשעה עקב אי הגשת הבקשה להשפט בזמן.

לו היה המבקש מבקש להשפט בזמן הקבוע בחוק, ותיקו היה תלוי ועומד למשפט, או אז פתוחה הייתה בפניו הדרך לטעון ולבקש לנהל הוכחות כפי שהתרחש בתיק אליו מפנה המבקש בטיעונו.

משבחר המבקש להתעלם מהדוח שנרשם לו, לא ביקש להשפט בזמן, הורשע ולמעשה נגזר דינו, הפכה הפרשה כולה לחלוטה ואין כל הצדקה לאפשר פתיחה שלה מחדש "דרך" סעיף 230 בחסד"פ אשר נועד למטרות אחרות לחלוטין.

לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין למבקש.

אין בנימוקי הבקשה כדי להצדיק את קבלתה.

אני מחליט לדחות הבקשה.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ט, 07 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.